

Sloka:

Maximální adrenalin, nebezpečí.
Zároveň vašeň, varování láká, jako zákaz.
Buď ne, když ne, tak ano, ano.
Hladový oko, co ti řekne, jestlis' moc, anebo málo.
Často mysl zatemní, vidět věci skrze ní.
Jindy jsou to zase jenom oči zhulený, se ví.
A taky znamení, zastavení.
Když kolem, lítaj dny,
radí mně: "Radši se rozhlídni. Jsou věci větší, než jsme my."

Ref.:

Tak proč zuříš?
Za co se stydíš?
A kam to běžíš?
Vždyť se dusíš.
Výbuch smíchu, kterej nezadržíš.
Moc na to tlačíš, vždy, když jsi v úzkých, v zrcadle ji nevidíš.
Tak co? Ještě pořád nevíš? Fakt nevíš?

Sloka:

Semaforey, doprava stojí.
Rozžhavený brzdy, motory vytočený.
Nedočkavý nohy dělaj z lidí agresory.
Přecházej jim oči, když přechází přes ulici.
Aktivní, jsou jako vyfocený, já vysměju se jim.
Feferonky utopený v rajský.
Problémy maj svý, každej ví, každej má.
Kde kdo je taky bloody marry zalejvá.
A pak se diví, že rostou.
V uličce s lucernou házej s ďáblem kostkou.
Tramvají, autobusem, před zrcadlem,
sockou, cestou, sopkou jdoucí.
Všechno je jasný, hřejivý, žhnoucí.
Opíkám si burty na (?), mimo přitažlivost zemskou.
Páč ne všem se to vždy vybarví tak, jak si malujou.
Barevný posuvy galaxií, co se vzdalujou.
Hudba z Marsu, volnej pád z jahody.
Skokan roku letí, křičí,
obličej, jako když se k tobě pavián otočí řití.
Už tušíš? Chtěj vidět krev, krize, ropa ztrácí.
Pole makovic, zbylo polovic, lasery a vojáci.
Ženy, muži, válka růží,
kdo za co může, jenže kdo co komu dluží?
A co s tím kdo nadělá, game over, srdce vynechává.
Karkulka zvlčela a mně zanechala život můj, v kůži indiána,
jak trhací kalendář. Má mě ráda, nemá mě ráda?

Ref.